

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

(pietkātā palāta)

2005. gada 21. aprīlī *

Lieta T-269/02

PepsiCo, Inc., Pērcāsa [*Purchase*], Ņujorka (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv E. Armihō Čavari [*E. Armijo Chávarri*], advokāts,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko sākotnēji pārstāvēja H. Novaiss Gonsalvess [*J. Novais Gonçalves*] un H. Krespo Karijo [*J. Crespo Carrillo*], pēc tam A. fon Milendāls [*A. von Mühlendahl*] un Novaiss Gonsalvess, pārstāvji,

atbildētājs,

* Tiesvedības valoda — angļu.

otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks un persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā,

Intersnack Knabber-Gebäck GmbH & Co. KG, agrāk saukta *Convent Knabber-Gebäck GmbH & Co. KG*, Ķelne (Vācija), ko pārstāv M. Šēfers [*M. Schaeffer*], advokāts,

par prasību par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2002. gada 10. jūnija lēmumu (lietā R 114/2000-1) attiecībā uz iebildumu procesu starp *PepsiCo, Inc.* un *Intersnack Knabber-Gebäck GmbH & Co. KG*.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Vilars [*M. Vilaras*], tiesneši F. Deuss [*F. Dehousse*] un D. Švābi [*D. Šváby*],

sekretārs H. Palasio Gonsales [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2004. gada 16. decembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

1 1996. gada 1. aprīlī *PepsiCo, Inc.* Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir vārdisks apzīmējums "RUFFLES".

3 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 29. un 30. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no klasēm atbilst šādam aprakstam:

— 29. klase: "gaļa, zivis, mājputni un medījumi; gaļas ekstrakti; konservēti, žāvēti un vārīti augļi un dārzeņi; žeļejas, ievārijumi, kompoti; olas, piens un piena produkti; eļļas un pārtikas tauki";

- 30. klase: “kafija, tēja, kakao, cukurs, rīsi, tapioka, sāgo, kafijas aizstājēji; milti un graudu izstrādājumi, maize, konditorejas izstrādājumi, pārtikas ledus; medus, melases sīrups; raugs, cepamais pulveris; sāls, sinepes; etiķis, mērces (garšvielas); garšvielas; ledus dzesēšanai”.
- 4 1997. gada 22. decembrī preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts *Bulletin des marques communautaires* [“Kopienas Preču Zīmju Biļetens”].
- 5 1998. gada 23. martā persona, kas iestājusies lietā — *Intersnack Knabber-Gebäck GmbH & Co. KG* (agrāk saukta — *Convent Knabber-Gebäck GmbH & Co. KG*), pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 42. panta 1. punktu, iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju.
- 6 Iebildumi tika pamatoti ar to, ka Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē pastāv sajaukšanas iespēja starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi attiecībā uz “žāvētiem dārzeņiem” (29. klase) un “graudu un konditorejas izstrādājumiem” (30. klase), ko aptver minētā preču zīme, un valsts agrāko preču zīmi “RIFFELS”, ko persona, kas iestājusies lietā, ir reģistrējusi Vācijā attiecībā uz “kartupeļu čipsiem”.
- 7 Ar 1999. gada 23. novembra lēmumu Iebildumu nodaļa apmierināja iebildumu attiecībā uz “žāvētiem dārzeņiem” un “konditorejas izstrādājumiem”, motivējot ar to, ka, ņemot vērā ar konfliktējošiem apzīmējumiem apzīmēto preču identitāti un daļēju līdzību, kā arī ņemot vērā minēto apzīmējumu līdzību, pastāv abu preču zīmju sajaukšanas iespēja. Turpretī tā noraidīja iebildumu attiecībā uz “graudu izstrādājumiem”.

- 8 2000. gada 24. janvārī prasītāja saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 59. pantu par Iebildumu nodaļas lēmumu iesniedza apelāciju ITSB. 2000. gada 23. jūnijā tā iesniedza procesuālu rakstu ar apelācijas pamatojumu.
- 9 2001. gada 2. maijā persona, kas iestājusies lietā, par prasītājas apelāciju iesniedza savus apsvērumus, kas prasītājam, lai to informētu, tika paziņoti ar ITSB 2001. gada 4. maija vēstuli.
- 10 Ar 2001. gada 13. jūnija vēstuli prasītāja lūdza Apelāciju padomi lūgt to iesniegt jaunus apsvērumus saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 61. panta 2. punktu.
- 11 Ar 2001. gada 27. jūnija vēstuli Apelāciju padome šo lūgumu noraidīja.
- 12 Ar 2002. gada 10. jūnija lēmumu, kas prasītājam paziņots 2002. gada 24. jūnijā (turpmāk tekstā — “Apstrīdētais lēmums”), ITSB Apelāciju pirmā padome apelāciju noraidīja. Konstatējusi, ka apelācija ir balstīta vienīgi uz apgalvojumu, ka prasītāja Vācijā ir agrāku tiesību īpašniece nekā persona, kas iestājusies lietā, Apelāciju padome uzskatīja, ka šis apgalvojums nav pietiekams pamats, lai pārskatītu Iebildumu nodaļas lēmumu. Faktiski, šai agrākajai valsts reģistrācijai nav nozīmes Iebildumu procesa risinājumā un katrā ziņā prasītāja nav pierādījusi tās pastāvēšanu (Apstrīdētā lēmuma 17.–21. punkts).

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- 13 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 2. septembrī, prasītāja cēla šo prasību.

- 14 Tātad 2003. gada 23. un 31. janvārī persona, kas ir iestājusies lietā, un ITSB iesniedza atbildes rakstu. 2003. gada 27. janvārī persona, kas iestājusies lietā, iesniedza dažus dokumentus, papildinot savu atbildes rakstu.

- 15 Ar 2003. gada 5. marta vēstuli prasītāja lūdza Pirmās instances tiesu atļaut iesniegt replikas rakstu, piemērojot Pirmās instances tiesas Reglamenta 135. panta 2. punktu, un lūdza to paust savu nostāju par prasītājas iepriekš izteikto lūgumu uzdot vācu advokātu birojam *Lovells* sastādīt atzinumu par Vācijas preču zīmi, uz kuru tā atsaucas.

- 16 Ar 2004. gada 22. aprīļa vēstuli Pirmās instances tiesa abus šos lūgumus noraidīja un attiecībā uz otro tā atgādināja, ka tas ir prasītājas pienākums iesniegt pierādījumus, uz kuriem tā vēlas atsaukties, un tas ir jādara atbilstoši Reglamentā paredzētajai kārtībai un termiņiem.

- 17 Ar 2004. gada 30. aprīļa vēstuli prasītāja iesniedza Pirmās instances tiesas kancelejā ar tādu pašu datumu datēto *Lovells* biroja atzinumu, kas tika pievienots lietai.

18 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Apstrīdēto lēmumu;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

19 ITSB prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- noraidīt prasību;
- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

20 Personas, kas iestājusies lietā, prasījums Pirmās instances tiesai ir noraidīt prasību.

Juridiskais pamatojums

21 Prasītāja izvirza trīs atcelšanas pamatus. Pirmā pamata ietvaros, kas balstīts uz tiesību uz aizstāvēšanos pārkāpumu, prasītāja pārmet Apelāciju padomei, ka tā nav devusi iespēju pierādīt tās agrākās Vācijas preču zīmes "RUFFLES" pastāvēšanu. Otrā pamata ietvaros, kas balstīts uz dispozitivitātes principa pārkāpumu, prasītāja

pārmet Apelāciju padomei, ka tā nav ņēmusi vērā šo preču zīmi, kuras pastāvēšana, ņemot vērā iesniegtos pierādījumus un to, ka persona, kas iestājusies lietā, to nav apstrīdējusi, bija procesā ITSB neapstrīdams fakts. Trešā pamata ietvaros, kas balstīts uz Kopienas preču zīmes un valsts preču zīmes līdzāspastāvēšanas un līdzvērtības pārkāpumu, prasītāja būtībā norāda, ka ar vienkāršu tās agrākās Vācijas preču zīmes "RUFFLES" pastāvēšanu vajadzēja pietikt, lai noraidītu iebildumus.

- 22 Ir skaidrs, ka, lai atspēkotu iebildumus, prasītāja ITSB atsaucās vienīgi uz to, ka pastāv Vācijas preču zīme "RUFFLES", kuras īpašniece tā ir, un ka tā ir agrāka nekā personas, kas iestājusies lietā, preču zīme. Tās pastāvēšana vien pamato iebildumu noraidīšanu.
- 23 Turklāt prasītāja nevienā procesa stadijā ITSB nav atsaukusies uz šīs iespējamās preču zīmes izmantošanu, lai pierādītu minētās preču zīmes un personas, kas iestājusies lietā, preču zīmes faktiski līdzāspastāvēšanu — šāda līdzāspastāvēšana būtu varējusi būt svarīgs elements, vērtējot sajaukšanas iespēju starp pieteikto Kopienas preču zīmi un personas, kas iestājusies lietā, preču zīmi, ko, piemērojot Regulu Nr. 40/94, autonomi veic ITSB.
- 24 Prasītāja nav arī apgalvojusi, un vēl jo mazāk pierādījusi, ka tā, pamatojoties uz savu Vācijas agrāko preču zīmi, ir panākusi personas, kas iestājusies lietā, preču zīmes atcelšanu kompetentās valsts iestādēs, un pat ne to, ka tā būtu ierosinājusi procesu šajā sakarā.
- 25 Saistībā ar šo Pirmās instances tiesa norāda, ka pat neatkarīgi no jautājuma par to, vai prasītāja ir iesniegusi ITSB pierādījumus par iespējamās tās Vācijas agrākās preču zīmes pastāvēšanu, katrā ziņā vienkārša tās pastāvēšana nevarētu būt par pamatu

iebildumu noraidīšanai. Vēl būtu vajadzējis, lai prasītāja pierāda, ka tā ir panākusi personas, kas iestājusies lietā, preču zīmes atcelšanu kompetentās valsts iestādēs.

26 Valsts preču zīmes, kas šajā gadījumā pieder personai, kura iestājusies lietā, spēkā esamība nevar tikt apstrīdēta Kopienas preču zīmes reģistrācijas ietvaros, bet tikai attiecīgajā dalībvalstī uzsāktas atcelšanas procedūras ietvaros (Pirmās instances tiesas 2002. gada 23. oktobra spriedums lietā T-6/01 *Matratzen Concord/ITSB — Hukla Germany (MATRATZEN)*, *Recueil*, II-4335. lpp., 55. punkts). Turklāt, ja ITSB pienākums ir pārbaudīt, balstoties uz pierādījumiem, kas jāiesniedz iebildumu iesniedzējai, vai pastāv valsts preču zīme, ar kuru pamato iebildumus, tam nav jārisina konflikts starp šo preču zīmi un citu preču zīmi valsts līmenī; šis konflikts ir valsts iestāžu kompetencē.

27 Tāpēc Apelāciju padome Apstrīdētā lēmuma 17. punktā varēja norādīt, ka “valsts reģistrācijas prioritāte [..] pār citu reģistrāciju dalībvalstī neietekmē iebildumu procesu ITSB tiktāl, ciktāl [nav] iesniegts neviens pierādījums par to, ka [Kopienas preču zīmes] pieteicēja būtu iesniegusi pieteikumu atcelt iebildumu iesniedzējas reģistrēto preču zīmi”.

28 Pretēji prasītājas apgalvotajam, nav ne absurdi, ne anormāli, ka ITSB apmierina iebildumu, kas balstīts uz agrāku valsts preču zīmi, pat ja Kopienas preču zīmes pieteicēja atsauca uz vēl agrāku valsts preču zīmi, ja iebildumu iesniedzējas preču zīmes spēkā esamība nav apstrīdēta nevienā valsts kompetentajā iestādē. Gluži otrādi, ar šo risinājumu tiek ievērots kompetenču sadalījums starp ITSB un valsts iestādēm.

29 Prasītāja iesniedz arī citus argumentus. No vienas puses, ITSB nostāja rada absurdu situāciju, jo prasītājas Kopienas preču zīmes “RUFFLES” reģistrācijas pieteikuma noraidīšana liedz šo pieteikumu pārvērst valsts preču zīmes reģistrācijas pieteikumā tikai Vācijā, proti, valstī, kurā prasītāja jau ir panākusi reģistrāciju, kas tai ļauj attiecīgās preces laist tirdzniecībā ar šo preču zīmi. No otras puses, nav normāli, ka prasītājai atsaka pienācīgu Kopienas preču zīmes aizsardzību, ja praktiski tā var to iegūt, pateicoties reģistrācijai valstīs. Šie divi argumenti balstīti uz premisu, kas nav pierādīta, ka prasītājai patiešām ir tiesības savas preces laist tirdzniecībā Vācijā ar preču zīmi “RUFFLES”. Nekādā ziņā nav pierādīts, ka persona, kas iestājusies lietā, nevar, pamatojoties uz savu preču zīmi “RIFFELS”, apstrīdēt šīs tiesības.

30 Par prasītājas atsauci uz ITSB Apelāciju pirmās padomes 2000. gada 12. septembra lēmumu (lieta R 415/1999-1) attiecībā uz iebildumu procesu, ir jānorāda, ka Apelāciju padomes lēmuma likumība ir izvērtējama vienīgi uz Regulas Nr. 40/94 pamata, ņemot vērā tās interpretāciju Kopienas tiesu iestādēs, nevis uz minēto Apelāciju padomju iepriekšējās lēmumu prakses pamata (Pirmās instances tiesas 2002. gada 27. februāra spriedums lietā T-106/00 *Streamserve/ITSB (STREAMSERVE)*, *Recueil*, II-723. lpp., 66. punkts, un 2002. gada 9. oktobra spriedums lietā T-36/01 *Glaverbel/ITSB* (stikla plāksnes virsma), *Recueil*, II-3887. lpp., 35. punts). Šai atsaucei tāpat nav nozīmes. Katrā ziņā tā attiecas uz pavisam citu gadījumu nekā šis. Minētajā lietā Kopienas preču zīmes pieteicējs, pretēji šai lietai, neatsaucās uz vienkāršu tiesību pastāvēšanu uz agrāku valsts preču zīmi, bet gan viņš savas tiesības, kā arī savas preču zīmes faktiski un mierīgu līdzpastāvēšanu ar iebildumu iesniedzēja preču zīmi valsts teritorijā, bija pierādījis. Tas bija viens no iemesliem, kādēļ Apelāciju padome konstatēja, ka nepastāv saukšanas iespēja un iebildumus noraidīja (minētā lēmuma 22. punkts). Šādā kontekstā patiešām būtu bijis problemātiski apmierināt iebildumus un tāpat atteikt Kopienas aizsardzību, lai gan preču zīmes pieteicējs varēja saņemt tādu pašu aizsardzību Eiropas Savienības teritorijā, veicot reģistrāciju valstīs (skat. minētā lēmuma 21. punkta priekšpēdējo teikumu). Izskatāmajā lietā ir pavisam cita situācija, jo, tā kā nav noteikti zināma prasītājas norādītās Vācijas preču zīmes spēkā esamība, nav pierādīts, ka pēdējā varētu saņemt tikpat plašu aizsardzību valsts līmenī, kā tā, kas izriet no Kopienas reģistrācijas.

- 31 Visbeidzot, pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, Regulas Nr. 40/94 106. pants nav analogiski piemērojams šajā lietā. Šī norma attiecas uz pastāvošām tiesībām atbilstoši dalībvalstu likumiem celt prasību valsts iestādēs par agrāku tiesību pārkāpumu pret vēlākas Kopienas preču zīmes lietošanu. Taču šajā gadījumā prasītāja neiebilst kompetentās valsts iestādēs pret Kopienas preču zīmes lietošanu Vācijā, kas pārkāptu agrākas tiesības, bet apstrīd ITSB iebildumu iesniedzējas Vācijas preču zīmes efektivitāti. Tātad nepastāv nekādas analogijas starp situāciju šajā gadījumā un Regulas Nr. 40/94 106. pantā minēto. Turklāt, kā iepriekš jau minēts, iepriekš norādītā apstrīdēšana ietilpst vienīgi Vācijas iestāžu kompetencē un ir pakļauta Vācijas tiesībām.
- 32 No iepriekš sacītā izriet, ka trešais atcelšanas pamats, kas balstīts uz uzskatu, saskaņā ar kuru Apelāciju padome ir pārkāpusi valsts un Kopienas preču zīmes līdzāspastāvēšanas un līdzvērtības principu, ir noraidāms.
- 33 Kas attiecas uz pirmo un otro atcelšanas pamatu, kas balstīti attiecīgi uz tiesību uz aizstāvēšanos pārkāpumu un dispozitivitātes principa pārkāpumu, ir jānorāda, ka ar šiem pamatiem prasītāja ITSB pārmet, turklāt pretrunīgā veidā, vienlaikus to, ka tai netika dota iespēja pierādīt savas agrākās Vācijas preču zīmes pastāvēšanu, un to, ka netika ņemta vērā šī preču zīme, kuras pastāvēšana bija procesā ITSB neapstrīdams fakts. Tomēr ir jākonstatē, ka neviens no šiem abiem pamatiem, pat ja tas būtu pamatots, nevarētu izraisīt Apstrīdētā lēmuma atcelšanu. Kā tas iepriekš tika izklāstīts un kā to būtībā Apelāciju padome noteica Apstrīdētā lēmuma 17. punktā, vienkārša prasītājas norādītā Vācijas preču zīmes pastāvēšana nevar pamatot iebildumu noraidīšanu, nepastāvot papildu pierādījumam, ka pretstatītā preču zīme ir tikusi atcelta. Ir zināms, ka prasītāja ITSB tikai atsaucās uz vienkāršu tās iespējamās Vācijas preču zīmes pastāvēšanu.

- 34 No iepriekš sacītā izriet, ka pirmais un otrais atcelšanas pamats ir noraidāms.
- 35 Visbeidzot, kas attiecas uz prasītājas agrākās preču zīmes reģistrācijas sertifikātu un uz Vācijas advokātu biroja *Lovells* atzinumu par šīs preču zīmes efektivitāti, salīdzinot ar personas, kas iestājusies lietā, preču zīmi, abi šie prasītājas Pirmās instances tiesā vēlāk iesniegtie dokumenti ir nepieņemami. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru prasības pieteikums, kas iesniegts Pirmās instances tiesā, attiecas uz Apelāciju padomes lēmumu likumības pārbaudi Regulas Nr. 40/94 63. panta izpratnē. Taču Pirmās instances tiesā norādītie fakti, ja tie nav iepriekš minēti ITSB instancēs, var ietekmēt šāda lēmuma likumību tikai tad, ja ITSB tos būtu vajadzējis ņemt vērā pēc savas iniciatīvas. Šīs pašas regulas 74. panta 1. punkta beigu daļā ir paredzēts, ka procesā attiecībā uz reģistrācijas atteikuma pamatiem ITSB pārbaude ir ierobežota ar izvirzītajiem pamatiem un pušu iesniegtajiem lūgumiem, un no tā šajā sakarā izriet, ka ITSB nav jāņem vērā pēc savas iniciatīvas fakti, ko nav norādījušas puses. Tādējādi ar šādiem faktiem nevar apstrīdēt Apelāciju padomes lēmumu likumību (pēdējoreiz, Pirmās instances tiesas 2004. gada 13. jūlija spriedums lietā T-115/03 *Samar*/ITSB — *Grotto (GASSTATION)*, Krājums, II-2939. lpp., 13. punkts).
- 36 Ņemot vērā iepriekšējos apsvērumus, šī prasība ir noraidāma.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 37 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums nav labvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB prasījumiem.

38 Saskaņā ar Regulas 87. panta 4. punktu un nepastāvot personas, kas iestājusies lietā, prasījumiem par tiesāšanās izdevumiem, tā sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA
(piektā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) **prasītāja sedz pati savus, kā arī Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) tiesāšanās izdevumus;**
- 3) **persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Vilaras

Dehousse

Švāby

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2005. gada 21. aprīlī.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

H. Jung

M. Vilaras